

Arrest

nr. 108 237 van 13 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. VANDAMME en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, I. H., bent een soennitische Marokkaan. U werd op 23 maart 1980 geboren in Casablanca. U behaalde uw diploma middelbaar onderwijs. Toen u na vijf jaar zoeken geen werk vond, besloot u naar Europa te reizen. U vertrok in augustus 2008 naar Italië met een arbeidsvisum. In Italië werkte u twee maanden. In januari 2012 kwam u naar België. Toen uw geld opgesoupeerd was, kreeg u van uw familie eerst 5000 euro. Later ontving u nogmaals 5000 euro van uw familie. U diende een regularisatieaanvraag in bij de Italiaanse overheid, maar u kon deze procedure niet afronden omdat u de dossierkosten niet meer betalen omdat uw geld was opgebruikt. Op 15 februari 2013 werd u op het Belgische grondgebied aangetroffen door de politie zonder geldige verblijfsdocumenten. U kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten maar gaf hier geen gevolg aan. Op 30 mei 2013 werd u,

nadat u door de politie werd aangehouden vanwege diefstal met geweld, overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen van Brugge. U contacteerde uw familie in Marokko met de mededeling dat u zou worden gerepatriëerd en dat u geen geld meer heeft. Zij lieten u weten dat u dan maar beter niet terugkwam. U ondernam een poging om ouders uit de familie te laten bemiddelen bij uw broers en zussen, maar dit had geen resultaat. U vreest uw broers en zussen omdat u het bedrag dat u van hen had geleend niet kan terugbetalen en diende daarom op 26 juni 2013 een asielaanvraag in.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient besloten te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt niet naar uw land, Marokko, terug te kunnen keren vanwege een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de subsidiaire bescherming, en wel om volgende redenen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat de door u ingeroepen motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een terugkeer naar Marokko vreest omdat u het geld dat uw broers en zussen u leenden, niet kunt terugbetalen (CGVS p.3). Hieruit blijkt dat uw problemen louter van sociaal-economische aard zijn en geen uitstaans hebben met de Conventie van Genève.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. U verklaart dat u uw broers en zussen vreest omdat u hen het bedrag dat zij u leenden voor uw verblijf in Europa niet kan terugbetalen (CGVS p.3). Er wordt geoordeeld dat dit gegeven u niet blootstelt aan een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Marokko. Uw verklaring dat u vreest door hen mee genomen te worden naar een afgezonderde plaats waar zij u zouden slaan tot de dood volgt, is louter gebaseerd op veronderstellingen (CGVS p.4). U verklaart dat u voorheen nooit problemen ondervond met uw familie, behalve dat zij er bij u op aandrongen werk te vinden (CGVS p.4) en dat uw broers en zussen een job en spaargeld hadden waardoor zij u een lening konden aanbieden (CGVS p.7). In deze situatie is het weinig geloofwaardig dat zij u zouden vermoorden omdat u hen geen terugbetaling kan garanderen. Wanneer u gevraagd wordt of u, wanneer u ondervond dat de bemiddelingspoging door uw oudere familieleden had gefaald, andere pogingen ondernam om het conflict op te lossen, antwoordt u negatief (CGVS p.4). Op de vraag of u bescherming zou kunnen invoeren bij de Marokkaanse autoriteiten, geeft u aan dat u dit niet gedaan heeft omdat u geen definitieve breuk met uw familie wil veroorzaken en dat u beetje per beetje het bedrag wil terugbetalen zodat u uw ouders opnieuw kan bezoeken (CGVS pp.4,7). Deze verklaringen doen afbreuk aan de gegrondheid van uw verklaarde vrees tegenover uw familieleden. Er wordt bijgevolg geconcludeerd dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uit bovenstaande vaststelling wordt geconcludeerd dat u geen gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.

U legt geen documenten voor die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker stelt dat hij in zijn land van herkomst een grote kans maakt om vermoord of ten minste ernstig mishandeld te worden door enkele van zijn familieleden.

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De verzoekende partij geeft niet aan welke ruimere aspecten van artikel 3 van het EVRM in vergelijking met artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet ten onrechte buiten beschouwing zijn gebleven (R.v.St. 11 mei 2012, toelaatbaarheid, nr. 8472). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de bestreden beslissing niet betwist waar deze stelt: *“Vooreerst moet worden vastgesteld dat de door u ingeroepen motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u een terugkeer naar Marokko vreest omdat u het geld dat uw broers en zussen u leenden, niet kunt terugbetalen (CGVS p.3). Hieruit blijkt dat uw problemen louter van sociaal-economische aard zijn en geen uitstaans hebben met de Conventie van Genève.”*

De Raad schaaft zich achter dit motief.

2.3. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing waar deze stelt: *“Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. U verklaart dat u uw broers en zussen vreest omdat u hen het bedrag dat zij u leenden voor uw verblijf in Europa niet kan terugbetalen (CGVS p.3). Er wordt geoordeeld dat dit gegeven u niet blootstelt aan een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Marokko. Uw verklaring dat u vreest door hen mee genomen te worden naar een afgezonderde plaats waar zij u zouden slaan tot de dood volgt, is louter gebaseerd op veronderstellingen (CGVS p.4). U verklaart dat u voorheen nooit problemen ondervond met uw familie, behalve dat zij er bij u op aandrongen werk te vinden (CGVS p.4) en dat uw broers en zussen een job en spaargeld hadden waardoor zij u een lening konden aanbieden (CGVS p.7). In deze situatie is het weinig geloofwaardig dat zij u zouden vermoorden omdat u hen geen terugbetaling kan garanderen. Wanneer u gevraagd wordt of u, wanneer u ondervond dat de bemiddelingspoging door uw oudere familieleden had gefaald, andere pogingen ondernam om het conflict op te lossen, antwoordt u negatief (CGVS p.4). Op de vraag of u bescherming zou kunnen inroepen bij de Marokkaanse autoriteiten, geeft u aan dat u dit niet gedaan heeft omdat u geen definitieve breuk met uw familie wil veroorzaken en dat u beetje per beetje het bedrag wil terugbetalen zodat u uw ouders opnieuw kan bezoeken (CGVS pp.4,7). Deze verklaringen doen afbreuk aan de gegrondheid van uw verklaarde vrees tegenover uw familieleden. Er wordt bijgevolg geconcludeerd dat u geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.”*

De Raad meent dat verzoeker niet alleen niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade, maar hij maakt evenmin aannemelijk dat hij in geval van nood geen redelijke bescherming zou kunnen krijgen van zijn nationale overheden.

Artikel 48/5, §2 tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt: *“Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.”*

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij geen toegang heeft tot de bovenvermelde bescherming van haar nationale overheden of tot andere vormen van bescherming door deze overheden. Daarenboven zijn redelijke maatregelen inzake bescherming vereist en geen absolute bescherming.

2.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS